

Okresní státní zastupitelství v Bruntále

1 ZT 284/2015

V Bruntále 23. 3. 2018

Okresní soud

Bruntál

Obžaloba

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v [okres] podává podle § 176 odst. 1 trestního řádu obžalobu na obviněného

[celé jméno obžalovaného],

[datum narození] ve [obec], OSVČ, bytem [obec] – [část obce], V [obec a číslo],

že

dne [datum] v době od [číslo] do 11.49 hodin při hlavním líčení vedeném v trestní věci Okresního soudu v Bruntále pod sp. zn. [spisová značka] proti obžalovanému [jméno] [příjmení], ač byl řádně poučen podle § 106 trestního řádu a byl mu připomenut znalecký slib, při svém výslechu jako znalec z oboru silniční dopravy stvrdil závěry ze svého posudku [číslo] [rok], v němž analyzoval dopravní nehodu vozidla [anonymizováno] řízeného tehdy obžalovaným [jméno] [příjmení] a vozidla [anonymizováno] řízeného poškozeným [jméno] [příjmení], k níž došlo dne [datum] na silnici [anonymizováno] mezi obcí [obec], okres [okres], a hranicí okresu [obec], v mírné pravotočivé zatáčce z pohledu jízdy [jméno] [příjmení], přičemž

poškozenými [jméno] a [jméno] [příjmení] popisovaný nehodový děj, kdy mělo vozidlo [jméno] vyjet ze svého jízdního pruhu do protisměru, v důsledku čehož byl [jméno] [příjmení] nucen strhnout řízení do levého jízdního pruhu, kdy však vozidlo [jméno] se vzápětí vrátilo do svého jízdního pruhu a došlo ke střetu, označil za méně pravděpodobný, neboť řidič vozidla [jméno] neměl k takové jízdě objektivní důvod, při výslechu kategoricky uvedl, že příčinou dopravní nehody bylo najetí jednoho z vozidel do protisměru, přičemž bez jakýchkoli variant tvrdil, že to bylo vozidlo [anonymizováno], přitom se opíral o existenci stopy, která nebyla policejním orgánem při ohledání místa dopravní nehody zaznamenána, a přestože u hlavního líčení připustil, že to není schopen nijak objektivně prokázat, setrval na závěru, že se vozidlo [jméno] ve svém jízdním pruhu po této stopě pohybovalo a vytvořilo ji svým levým kolem, čímž potvrzoval verzi obžalovaného [jméno] [příjmení], následně pak uváděl další závěry svého znaleckého posudku, v němž:

-) u [jméno] [příjmení] řidiče vozidla [jméno] nezjistil a neprokázal skutečnosti v jeho chování, které by mohly vést k odvrácení dopravní nehody nebo snížení jejích následků, kdy z technického hlediska [příjmení] [příjmení] neměl možnost nehodu odvrátit, zatímco řidič vozidla [anonymizováno] poškozený [jméno] [příjmení] měl možnost střetu zabránit, pokud by bezdůvodně nenajel do protisměru,

-) dospěl k závěru, že ke střetu vozidel došlo v jízdním pruhu vozidla [jméno], které nijak nezasahovalo do jízdního pruhu vozidla [anonymizováno], ačkoli ve svém posudku analyzoval postřetovou smykovou (dřecí) stopu pravého předního kola vozidla [anonymizováno], o níž sám na jiném místě posudku uvedl, že má svůj počátek [číslo] cm před bílou středovou čarou, tedy v jízdním pruhu vozidla [anonymizováno],

-) dovodil úhel mezi podélnými osami automobilů cca 10°, ačkoli vzhledem k deformacím obou vozidel byl tento úhel cca 21°, v důsledku čehož graficky znázornil polohu a vzájemné postavení vozidel v okamžiku střetu tak, že vozidlo [jméno] mělo znatelně deformovat levý přední nárazník vozidla [anonymizováno] až do úrovně levého předního kola, ačkoli bylo nejméně z fotografie

[číslo] jasně patrné, že k takové deformaci nedošlo, a znalec sám mj. díky její analýze dospěl na jiném místě posudku k závěru, že více byla deformována pravá strana vozidla [anonymizováno],

-) postřetové smykové stopě zanechané pravým předním kolem vozidla [anonymizováno] přiřadil úhel 25°, ačkoli byl ve skutečnosti 65°, ve svém posudku pak označoval výchozí bod měření (VBM) shodně s měřením Policie ČR, přesto však na straně 16 označil místo střetu (bod rázu) 5,25 m od VBM s boční mírou 5,65 m vlevo od pravého okraje, zatímco ve výpočtovém protokolu posunul bod rázu do vzdálenosti 6,835 m od VBM, tedy o 1,585 m dále, čímž posunul střetovou polohu a postavení obou automobilů od reálné střetové polohy a postavení,

-) na str. 22 výslovně vyloučil, že by vozidlo [jméno] přešlo do protisměru,

ačkoli byl v průběhu výslechu na výše uvedené rozpory výslovně upozorněn, na svých závěrech setrval, přestože v důsledku nesprávného vyhodnocení podkladů neodpovídaly technicky přijatelnému řešení průběhu dopravní nehody,

tedy

jako znalec podal hrubě zkreslený znalecký posudek a před soudem uvedl nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí,

t í m spáchal

přečin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku.

N avrhují hlavního líčení:

1. Za splnění podmínek § 211 odst. 1, 6 trestního řádu číst vyjádření [jméno] [příjmení] gen. čl. 30.
2. Podle § 108 odst. 1, 2 trestního řádu vyslechnout znalce znaleckého Ústavu soudního znalcství v dopravě Fakulty dopravní ČVUT v [obec] [anonymizováno] [jméno] [příjmení], [anonymizováno] a [anonymizováno] [jméno] [příjmení], [anonymizováno] čl. 279.
3. Podle § 211 odst. 5 trestního řádu číst znalecký posudek [anonymizováno] [jméno] [příjmení] čl. 331.
4. Podle § 213 odst. 1 trestního řádu předložit stranám k nahlédnutí záznamy, protokoly, usnesení, doklady o platbě za posudek, dokumenty k nehodě včetně fotodokumentace, znalecké posudky, opatření, soudní rozhodnutí, lékařské zprávy, opis RT, zprávy o pověsti, vše na čl. 2-3, [číslo], [číslo], [číslo], [číslo], [číslo], [číslo], [číslo], 386, [číslo] a podstatný obsah spisu [příjmení] [okres] sp. zn. [spisová značka], jehož připojení se navrhuje.

Odůvodnění

Výsledky provedeného vyšetřování odůvodňují závěr, že se obviněný [celé jméno obžalovaného] dopustil jednání popsáno ve skutkové větě obžaloby, přičemž trestní stíhání proti němu bylo zahájeno usnesením ze dne [datum], které si obviněný převzal téhož dne.

Obviněný [celé jméno obžalovaného] označil své trestní stíhání za absurdní. [jméno] [příjmení] se podle svých slov žádným způsobem nesnažil zvýhodnit, přijal standardní zakázku na vypracování znaleckého posudku a za pomoci dokumentů předložených [jméno] [příjmení] tak učinil. Ve svém posudku neuváděl žádné nepravdivé skutečnosti, veškeré své závěry stvrdil a vysvětlil. Nepostavil vozidlo [jméno] do své jízdní poloviny z důvodu existence nějaké stopy, tato stopa měla jen podpůrnou povahu a na závěry vypracovaného posudku neměla žádný vliv. K odlišné poloze VBM a poloze 0,0 jako počátku souřadnicového systému v počítačovém programu uvedl, že tyto souhlasit nemusí, stejně jako nemusí souhlasit natočení projektu vůči orientaci komunikace. Následně obviněný zdůraznil, že jím zpracované postavení vozidel je v souladu s faktickým poškozením vozidel, vypracovaný revizní posudek znaleckého ústavu ČVUT [obec] jeho závěry nevyvrací.

[příjmení] [příjmení] jako svědek v této trestní věci uvedl, že na doporučení známých oslovil [anonymizováno] [celé jméno obžalovaného], domluvili se na vypracování posudku, cenu za něj stanovil [anonymizováno] [celé jméno obžalovaného]. Následně si přijel nafotit dokumenty, které měl svědek k dispozici, a získal zmocnění k nahlédnutí do spisu. Za vypracování posudku uhradil [částka].

V protokole o nehodě v silničním provozu ze dne [datum] byla událost vylíčena tak, že se řidič vozidla [jméno] [příjmení] [příjmení] dostatečně nevěnoval řízení a vlivem mikrospánku přešel do levé jízdní poloviny, kde projíždělo vozidlo [anonymizováno] řízené [jméno] [příjmení]. Ten na vzniklou situaci reagoval stržením řízení vlevo, avšak řidič [příjmení] [příjmení] ve stejném okamžiku procitl a strhl řízení zpět do pravé jízdní poloviny, kde došlo k čelnímu střetu uvedených vozidel. Zasahující hlídkou dopravní policie byly zadokumentovány pouze 3 stopy, a to vozidlo [jméno], vozidlo [anonymizováno] a brzdná stopa široká 10 cm a v délce 1,3 m (souvislost s popisovanou DN nijak nepotvrzena a později vyloučena všemi znaleckými posudky včetně posudku obviněného). Dále bylo v protokole uvedeno, že podrobným ohledáním místa dopravní nehody nebyly na komunikaci nalezeny žádné jiné stopy, a to ani po dodatečném ohledání dne [datum] v 11.00 hodin. V příložené fotodokumentaci je zaznamenána konečná poloha vozidel, přičemž na fotografii [PSC] je jednoznačně viditelné, že levý přední nárazník vozidla [anonymizováno] je sice mírně pokřiven, nicméně přibližně odpovídá reliéfu nehavarovaného vozidla. Na fotografii [PSC] je patrné, že u vozidla [anonymizováno] zasahuje výrazná deformace karoserie až ke kolu, avšak přednímu kolu pravému a nikoli levému. Na této fotografii je rovněž patrná dřecí stopa pravého předního kola vozidla [anonymizováno] přecházející bílou středovou čáru z levého jízdního pruhu do pravého (z pohledu fotografa).

Z protokolu o hlavním líčení ze dne [datum] je třeba zdůraznit, jak [příjmení] [příjmení] tehdy v pozici obžalovaného k příčině nehody uvedl, že při projíždění pravotočivé zatáčky se mu náhle těsně za zatáčkou objevila překážka v podobě vozidla [anonymizováno], s níž se ve svém jízdním pruhu členě srazil. V dané době snad ani nebrzdil, pouze sundal nohu z plynu. Poškozený [jméno] [příjmení] oproti tomu popsal, jak proti němu vyjelo auto do protisměru, proto sešlápl brzdy a snažil se vytočit doleva. Vozidla se přesto střetla, a to ještě v jízdní polovině vozidla [anonymizováno]. Totéž potvrzovala svědkyně [jméno] [příjmení], uváděla, že se vozidla střetla někde uprostřed vozovky. Téhož dne byl Okresnímu soudu v Bruntále předložen písemný posudek [celé jméno obžalovaného] ze dne [datum].

Při zpracování tohoto posudku obviněný vycházel z protokolu o nehodě v silničním provozu, pořízené fotodokumentace, plánu dopravní nehody, technických údajů o vozidlech a mapového podkladu [příjmení] [příjmení]. V příloze posudku jsou náhledy fotografií z místa nehody, a to sada fotografií č. [PSC] až [PSC] (tedy včetně [PSC], 15, 20 a 21), [anonymizováno] až [anonymizováno] (tedy včetně [anonymizováno] [číslo], [anonymizováno]) a [anonymizováno] [číslo]. Vzal také v potaz podaná vysvětlení, a to především vysvětlení [jméno] [příjmení], který v úředním záznamu o podaném vysvětlení uvedl, že jakmile projel rychlostí asi [číslo] km/h pravotočivou zatáčku, ve vzdálenosti asi 10 m před ním se objevilo v jeho jízdním pruhu protijedoucí vozidlo. [příjmení] sám jel do té doby ve svém jízdním pruhu, a to v pravé polovině komunikace. [příjmení] [příjmení] výslovně odmítl skutečnost, že by jel v levé polovině komunikace a pak se náhle vrátil do poloviny pravé. Rovněž pak výslovně uvedl, že brzdový pedál nepoužil a pouze sundal nohu z plynu. Z vysvětlení [jméno] [příjmení] se obviněný seznámil s druhou svědeckou verzí nehodového děje, jak bylo výše uvedeno.

Obviněný ve svém posudku (str. [číslo]) popsal poškození vozidel Na vozidle [jméno] jsou poškozeny přední nárazník vlevo, přední registrační značka a rámeček, přední maska a kapota vlevo. Na vozidle [anonymizováno] je poškozen zadní nárazník, registrační značka a rámeček, páté dveře vpravo, PZ (pravé zadní) světlo, PZ blatník, zkřížené PZ dveře. (Tento popis zjevně neodpovídá skutečnosti, neboť zadní část vozidla [anonymizováno] nebyla poškozena vůbec, viz fotografie [PSC]). Na základě fotodokumentace ([anonymizováno] a [PSC]) byla obviněným

analyzována smyková (dřecí) stopa pravého předního kola vozidla [anonymizováno], přičemž v posudku na str. 14 je uvedeno, že má počátek těsně před bílou středovou plnou čarou souvislou v jízdním pruhu vozidla [anonymizováno] a v šikmé trajektorii směřuje do protisměrného jízdního pruhu proti směru původního pohybu vozidla [anonymizováno]. Počátek stop je [číslo] cm před čarou. Na str. 15 posudku obviněný označil na obr. 4 místo, o němž uvedl, že se jedná o viditelnou smykovou stopu, o které lze důvodně předpokládat, že ji těsně před střetem zanechalo levé přední kolo vozidla [jméno] a která mohla být způsobena brzděním těsně před střetem. Na str. 16 posudku obviněný uvádí, že při ohledání vozidla [jméno] byla zadokumentována větší – hlubší deformace levé přední části vozidla, na základě fotodokumentace lze s jistotou určit, že u vozidla [anonymizováno] jsou větší deformace na pravé straně. Následně pak dospěl k závěru, že vozidlo [anonymizováno] bylo v době střetu mírně stočeno přídi vlevo, zatímco vozidlo [jméno] bylo prakticky v přímém směru ve směru komunikace. Ke střetu došlo v levém jízdním pruhu z pohledu vozidla [anonymizováno], vozidlo [jméno] nijak nezasahovalo do jízdního pruhu vozidla [anonymizováno] [obec] střetu (bod rázu) je přibližně ve vzdálenosti 5,25 m od VBM s boční mírou 5,65 m vlevo od pravého okraje (shodně s měřením Policie ČR). V přílohách 3/1, 3/2 obviněný graficky znázorňuje předstřetový pohyb obou vozidel, na němž je patrná poloha vozidel v časech -3 s, -2 s, -1 s a 0,0 s před střetem, a to ve vztahu k výchozímu bodu měření (VBM) stanovenému Policií ČR. V příloze [číslo] oddílu, „Kolize“ pak místu kolize zadal souřadnice $X = 6,835$ m, $Y = 4,939$ m, $Z = 0,435$ m.

takto:

Své závěry obviněný graficky znázornil na str. 17 posudku, kdy vozidlo [jméno] při střetu celým objemem situoval do jeho jízdního pruhu souběžně s bílou středovou čarou, zatímco vozidlo [anonymizováno] směřuje šikmo přes středovou čáru ze svého jízdního pruhu do protisměru. Dále pak znázornil přesah obou vozidel, kdy vozidlo [jméno] výrazně deformuje levý přední nárazník vozidla [anonymizováno] až do úrovně levého předního kola, zatímco se pravý přední nárazník nachází mimo úroveň vozidla [jméno]. Na str. 19 posudku obviněný uvedl, že pohyb vozidla [jméno] v protisměru sice nelze vyloučit, nicméně se jedná o méně pravděpodobnou variantu, neboť řidič neměl k takovému pohybu objektivní důvod. Pokud by tuto verzi připustil, přesto se však vozidlo [jméno] v době reakce řidiče vozidla [anonymizováno] již vracelo do svého jízdního pruhu. Jako hodně pravděpodobnou variantu pak označil pohyb vozidla [jméno] v pravém jízdním pruhu. Na str. 22 posudku však již obviněný výslovně vyloučil, že by vozidlo [jméno] do protisměru přešlo. Na téže místě obviněný u [jméno] [příjmení] řidiče vozidla [jméno] nezjistil a neprokázal skutečnosti v jeho chování, které by mohly vést k odvrácení dopravní nehody nebo snížení jejích následků, kdy z technického hlediska [příjmení] [příjmení] neměl možnost nehodu odvrátit, zatímco řidič vozidla [anonymizováno] poškozený [jméno] [příjmení] měl možnost střetu zabránit, pokud by bezdůvodně nenajel do protisměru.

Z protokolu o hlavním líčení ze dne [datum] vyplývá, že obviněný toho dne přestřel závěry z výše uvedeného znaleckého posudku a setrval na nich. Opětovně zdůraznil, že příčinou dopravní nehody bylo najetí jednoho z vozidel do protisměru, přičemž tvrdil, že to bylo vozidlo [anonymizováno]. Na dotaz [anonymizováno] [jméno] [příjmení] obviněný uvedl, že na snímku [anonymizováno] vidí zřetelnou stopu, avšak není schopen nijak objektivně prokázat, že by to byla stopa od vozidla [anonymizováno] (zde došlo pravděpodobně k záměně označení vozidel, neboť otázka směřovala ke stopě údajně zanechané vozidlem [jméno] – viz str. 15 posudku obviněného). Obviněný rovněž připustil, že stopa nebyla Policií ČR zaznamenána, nebyla zaměřena či jinak určena, na dotazy znalce [příjmení] [jméno] [příjmení] dále připustil, že pokud měla být stopa zanechána vozidlem [jméno], musela by být zanechána kolem pravým a nikoli levým, a proto by se vozidlo muselo nacházet větší částí svého objemu v protisměru. Na str. 10 protokolu o hlavním líčení je pak zachyceno upozornění obviněného, že jím modelovaný střet vozidel neodpovídá faktickému poškození. Obviněnému bylo v daném okamžiku přestřeno, že podle jeho modelu

by musel být výrazně deformován levý přední nárazník vozidla [anonymizováno], k čemuž však nedošlo. Obviněný však tvrdil, že jím znázorněné překrytí vozidel je správné.

Obviněný následně dne [datum] vyhotovil doplněk svého znaleckého posudku, v němž opětovně setrval na dříve vyslovených závěrech s touto výjimkou, kdy připustil, že brzdná stopa původně analyzovaná na obr. 4 posudku pravděpodobně nesouvisí s předmětnou dopravní nehodou. Tuto nesrovnalost obviněný vysvětlil tím, že při zpracování původního posudku neměl k dispozici fotografie č. [PSC] a [PSC]. V příloze [číslo] původního posudku však tyto fotografie zahrnuté jsou.

K odborné analýze nehodového děje a posouzení jednotlivých posudků, zejména pak znaleckého posudku obviněného [celé jméno obžalovaného] byl přibrán Ústav soudního znalectví v dopravě, Fakulty dopravní, ČVUT v [obec], který je zapsán podle § 21 odst. 3 zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících a § 6 odst. 1 prováděcí vyhlášky č. 37/1967 Sb. do druhého oddílu seznamu ústavů. Znalecký ústav dospěl k závěru, že [celé jméno obžalovaného] stopu na obrázku 3a a 3b jeho znaleckého posudku sice identifikoval, ale špatně vyhodnotil její směr, jak je patrné z jeho obr. 6a, kde tato stopa svírá se středovou čarou úhel cca 25°, ačkoliv ve skutečnosti je tento úhel větší (cca 65°). Tím došlo k posunu střetové polohy obou automobilů od reálné střetové polohy. [příjmení] na obr. 4 v jeho posudku vyhodnotil špatně, což připustil v doplňku svého znaleckého posudku. Tato stopa nesouvisí s předmětnou dopravní nehodou. Na základě svých podkladů [celé jméno obžalovaného] určil vzájemnou polohu automobilů v okamžiku střetu (obr. 6a a 6b). Uvedl, že vozidlo [jméno] nijak nezasahovalo do jízdního pruhu vozidla [anonymizováno], nicméně, jak bylo ústavem prokázáno, vzhledem k špatně určenému směru stopy na obr. 3a a 3b je střetová poloha posunuta oproti realu. Dle názoru znaleckého ústavu i samotná konfigurace střetu v posudku [celé jméno obžalovaného] na obr. 6a neodpovídá poškozením jednotlivých automobilů. Úhel mezi podélnými osami automobilů je v posudku cca 10°, dle názoru znaleckého ústavu byl tento úhel okolo 21°. Zároveň přesah automobilů na obr. 6a neodpovídá poškozením. Pravé přední kolo [značka automobilu] bylo při střetu aspoň cca 20 cm od středové čáry (dle zdokumentované stopy), pak při střetu muselo i levé přední kolo [značka automobilu] zasahovat do protisměru. Následně provedená simulace založená na výše uvedených špatných vstupních údajích pak přirozeně nemůže reflektovat reálný postřetový a předstřetový děj. Za nesprávnou byla ústavem označena i úvaha o reakci řidiče [značka automobilu], kdy [celé jméno obžalovaného] uvádí, že, „i kdyby připustil variantu pohybu vozidla [jméno] před střetem v protisměru, tak v okamžiku reakce vozidla [anonymizováno] se již řidič vozidla [jméno] vracel do, „svého“ jízdního pruhu a řidič [příjmení] by tedy neměl důvod přejíždět do protisměru“. Toto konstatování je založeno na jednom předstřetovém pohybu uvedeném v posudku [celé jméno obžalovaného] [celé jméno obžalovaného] však nevyhodnotil předstřetový pohyb správně, a tedy ani nenašel technicky přijatelnou variantu, která by vysvětlovala reakci řidiče vozidla [anonymizováno]. Znalecký ústav poté vyhodnotil, že závěry znaleckého posudku [celé jméno obžalovaného] neodpovídají technicky přijatelnému řešení průběhu dopravní nehody, řidič vozidla [jméno] mohl zabránit střetu tím, že by jel kontinuálně při pravém okraji vozovky, reakce řidiče vozidla [anonymizováno] byla přirozená. Ústav rovněž vyhodnotil, že verze nehodového děje předestřená [jméno] [příjmení], řidičem vozidla [jméno], není technicky přijatelná, zatímco verze [jméno] [příjmení], řidiče vozidla [anonymizováno], technicky přijatelná je.

Vzhledem k aktuálnímu zdravotnímu stavu obviněného byl přibrán znalec [příjmení] [jméno] [příjmení], podle něhož byla obviněnému diagnostikována organická porucha osobnosti, která se u něj rozvinula po traumatu hlavy s poškozením mozku v listopadu 2013. Obviněný v době skutku netrpěl žádnou forenzně významnou duševní poruchou či chorobou. V současnosti se u něj organicky podmíněná porucha osobnosti projevuje dezinhibicí, narušením osobnosti, snížením náhledu na vlastní poruchu, snížením koncentrace pozornosti, poruchou vyjadřování emocí, impulzů, poruchou exekutivních funkcí, zejména při plánování činností. U obviněného je naznačena zabíhavost v myšlení, nevýpravnost až ulpívavost, paranoidita a vztahovačnost. V důsledku proběhlé cévní mozkové příhody je navíc narušena vyjadřovací schopnost. Obviněný je

však s omezením schopen výslechu a účasti u soudního jednání, musí být však zastoupen právním zástupcem.

Jestliže obviněný [celé jméno obžalovaného] před soudem prezentoval hrubě zkreslené závěry ze svého znaleckého posudku, mající zásadní vliv na objektivní posouzení nehodového děje, když analyzoval nehodový děj technicky nepřijatelným způsobem tak, že postavil vozidla při střetu do pozice, která neodpovídala faktickému poškození jejich karoserie a zjištěným stopám, dopustil se přečinu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, a to v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť věděl o své povinnosti vycházet z objektivně zjištěných stop, a přesto tak nečinil.

Obviněný [celé jméno obžalovaného] nebyl dosud soudně trestán, k jeho chování v místě bydliště nebyly zjištěny negativní informace.

Znalecké posudky mají často klíčový význam pro rozhodnutí různých orgánů státní správy či samosprávy, fyzických nebo právnických osob. Jsou vyžadovány v případech, kdy je nezbytné vysoce odborně a objektivně posoudit nějakou otázku. Právě zájem na řádném výkonu znalecké činnosti v těchto případech a zájem na správném zjištění skutkového stavu jako základu zákonného rozhodnutí v příslušném řízení je objektem trestného činu podle § 346 trestního zákoníku. Jak ze znaleckého slibu (viz § 6 odst. 2 zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících) vyplývá, povinností znalce je přesně dodržovat právní předpisy, vykonávat znaleckou činnost nestranně podle nejlepšího vědomí, s plným využitím všech svých znalostí. Obviněný [celé jméno obžalovaného] tedy svým jednáním porušil zájem státu na řádném výkonu znalecké činnosti a správném zjištění skutkového stavu jako základu zákonného rozhodnutí v řízení před soudy, a je proto důvodně žalován.

JUDr. [jméno] [příjmení], Ph.D. v.r.

státní zástupce